

— Да, но тя е болна, госпожо! — и очитѣ на хубавото момиченце се налѣха съ сълзи.

— Не тѣжи! — рече господинътъ. — Ние ще ви помогнемъ. Дѣ живѣете?

Кунка разправи.

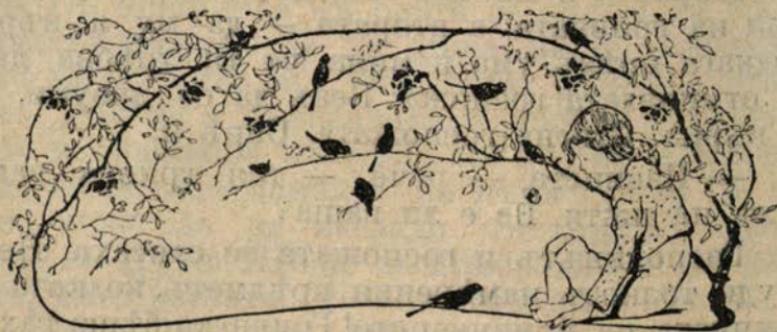
Господинътъ записа въ тевтерчето си.

Раздѣлиха се . . .

На другия денъ прѣдъ бѣдната кѣщица на вдовицата се спрѣ единъ файтонъ. Отъ него слѣзоха г-нътъ и г-жата. Тѣ останаха поразени отъ бѣдността, що царѣше въ това гнѣздо.

Прѣдложиха на майката да дойде съ дѣцата си въ тѣхната голѣма и богата кѣща. Съ дълбока благодарностъ прие тя.

Слѣдъ време г-нътъ и г-жата осиновиха тия мили, хубави дѣца. Тия богати хора бѣха бездѣтни, та искаха да оставятъ богатството си тѣмъ.

□ □□□ □ □□□ □ □□□ □ □□□ □ □□□ □ □□□ □ □□□ □ □□□ □ □□□ □

Редакторъ Н. Гайтанджиевъ. Издава *Научното дѣло*
„Отецъ Паисий“ въ гр. Казанлъкъ.

□ □□□ □ □□□ □ □□□ □ □□□ □ □□□ □ □□□ □ □□□ □ □□□ □